

عیسی در نوشته‌های پطرس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۱ آیات ۱۸ و ۱۹؛ کولسیان باب ۱ آیات ۱۳ و ۱۴؛ اشعیا باب ۵۳ آیات ۱ تا ۱۲؛ یوحنا باب ۱۱ آیه ۲۵؛ مزامیر باب ۱۸ آیه ۵۰؛ دوم پطرس باب ۱ آیه ۱.

آیه حفظی: «او بر روی صلیب بار گناهان ما را بر دوش گرفت تا ما بتوانیم از چنگ گناه‌رهایی یافته زندگی پاکی داشته باشیم. زخمهای او نیز دواهای ما شد» (اول پطرس باب ۲ آیه ۲۴).

همانطور که در اول پطرس مطالعه کردیم، باید تا کنون مشخص شده باشد که گذشته از شرایط محیطی و هر موضوع خاصی که بدان اشاره می‌کند، تمرکز پطرس بر روی عیسی است. عیسی در هر آنچه او می‌نویسد، نفوذ دارد: عیسی مانند خطوط طلایی در سرتاسر نامه او هویدا است.

از نخستین خط، جایی که پطرس می‌گوید که او یک «رسول» یا «فرستاده» عیسی مسیح می‌باشد، تا انتها که می‌نویسد، «همه شما را که در مسیح عیسی هستید، سلام باد» (اول پطرس باب ۵ آیه ۱۴)، عیسی موضوع اصلی او می‌باشد. و او در این رساله درباره مردن عیسی به عنوان قربانی برای ما می‌نویسد. او در مورد عذاب بزرگی که عیسی تحمل نمود، صحبت می‌کند و در آن عذاب‌ها از عیسی به عنوان الگویی برای ما یاد می‌کند. او درباره رستخیز عیسی و مفهوم آن برای ما سخن می‌گوید. علاوه بر این، او در مورد عیسی نه تنها به عنوان مسیح موعود، کریستوس، «مسح شده»، بلکه به عنوان مسیح الهی می‌گوید. یعنی، ما در اول پطرس شواهد بیشتری در مورد طبیعت الهی عیسی می‌بینیم. او خود خدا بود، کسی که در جسم انسانی آمد و زندگی کرد و مُرد تا ما بتوانیم امید و وعده زندگی ابدی را داشته باشیم.

این هفته از ابتدا تا انتهای اول پطرس را مرور خواهیم کرد و با دقت بیشتری به آنچه که درباره عیسی آشکار می‌کند، توجه خواهیم نمود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۲۰ مه آماده شوید.

یکشنبه

۱۴ مه

عیسی، قربانی و فدیۀ ای برای ما

یک و شاید تنها موضوع فراگیر کتاب مقدس، کار خدا در باره نجات بشر سقوط کرده است. کتاب مقدس از سقوط آدم و حوّا در پیدایش تا سقوط بابل در مکاشفۀ یوحنا، به هر طریقی کار خدا را برای نجات بشر «گمشده» آشکار می‌سازد (لوقا باب ۱۹ آیه ۱۰). و این موضوع در نامه‌های پطرس نیز نشان داده شده است.

اول پطرس باب ۱ آیات ۱۸ و ۱۹ و کولسیان باب ۱ آیات ۱۳ و ۱۴ را بخوانید. رستگار شدن به چه معناست و خون چه ارتباطی با رستگاری دارد؟

آیات ۱۸ و ۱۹ باب ۱ اول پطرس، اهمیت مرگ عیسی را بدین صورت توصیف می‌کنند: «خدا برای نجات شما بهایی پرداخت تا شما را از قید روش پوچ و باطل زندگی که از اجداد خود به ارث برده بودید آزاد سازد بهایی که خدا برای آزادی از این اسارت پرداخت طلا و نقره نبود بلکه خون گرانبهای مسیح بود که همچون بره ای بی گناه و بی عیب قربانی شد». دو تصویر کلیدی در این آیات وجود دارند: رهایی و قربانی کردن حیوانات. نجات به چندین شیوه در کتاب مقدس بکار برده شده است. برای مثال، اولین نخست زاده نر الاغ (که نمی‌توانست قربانی بشود) و برای نخستین نوزاد پسر باید عوض داده میشد و قربانی پیشکش میگردید (خروج باب ۳۴ آیات ۱۹ و ۲۰) که با قربانی کردن بره جایگزین نجات پیدا می‌کردند. پول می‌توانست برای پس گرفتن (آزاد کردن) دارایی که به دلیل فقر فروخته شده بود، مورد استفاده قرار بگیرد (لاویان باب ۲۵ آیات ۲۵ و ۲۶). مهمتر اینکه، یک برده می‌توانست آزاد بشود (لاویان باب ۲۵ آیات ۴۷ تا ۴۹). پطرس ابتدا خوانندگان را مطلع می‌سازد که بهای باز خریدۀ شدن (آزاد شدن) از «قید روش پوچ و باطل زندگی که از اجداد خود به ارث برده اید» (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۸) چیزی کمتر از «خون گرانبها چون خون بره بی عیب و بی داغ یعنی خون مسیح» نبود (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۹). تصویر بره مطمئناً مفهومی قربانی کردن حیوانات را تداعی میکند.

از این رو پطرس در کتاب مقدس عبری زبان، مرگ مسیح را به قربانی کردن حیوانات تشبیه می‌کند. یک گناهکار گوسفندی بی عیب به معبد (صحن قدس) می‌آورد. گناهکار سپس دستش را بر روی حیوان می‌گذاشت (لاویان باب ۴ آیات ۳۲ و ۳۳). حیوان ذبح می‌شد و کمی از خون آن به قربانگاه قربانی سوختنی مالیده می‌شد؛ باقیمانده آن در پای قربانگاه ریخته می‌شد (لاویان باب ۴ آیه ۳۴). مرگ حیوان قربانی برای کسی که قربانی را پیشکش کرده بود، «آمرزش» به همراه داشت (لاویان باب ۴ آیه ۳۵). پطرس می‌گوید که عیسی به جای ما مُرد و مرگش ما را از زندگی گذشته و سرنوشت بدی که به هر طریق گریبانگیرمان بود، نجات داد.

این واقعیت که امیدمان به نجات تنها در مجازات یک جایگزین به جای ما وجود دارد، به ما چه چیزی درباره وابستگی مطلق به خدا، می‌آموزد؟

مه ۱۵

دوشنبه

مصائب مسیح

مسیحیان اغلب درباره «مصائب مسیح» سخن می‌گویند. واژه مصائب از یک فعل یونانی به معنی «رنج و عذاب» می‌آید و عبارت «مصائب مسیح» معمولاً به آنچه عیسی در دوره پایانی زندگی‌اش که با ورود پیروزمندان‌اش به اورشلیم آغاز شد، اشاره دارد. پطرس نیز بر موضوع رنج‌های مسیح در آن روزهای پایانی تمرکز می‌کند.

اول پطرس باب ۲ آیات ۲۱ تا ۲۵ و اشعیا باب ۵۳ آیات ۱ تا ۱۲ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره عذابی که عیسی به جای ما تحمل نمود، به ما می‌گویند؟

اهمیت ویژه‌ای در عذاب کشیدن عیسی وجود دارد. او «گناهان ما را با جسم خویش بر دار کشید [اشاره به صلیب؛ با اعمال رسولان باب ۵ آیه ۳۰ مقایسه شود] تا ما که از گناه مرده بودیم، بتوانیم با عدالت زیست نماییم» (اول پطرس باب ۲ آیه ۲۴). گناه منجر به مرگ می‌شود (رومیان باب ۵ آیه ۱۲). ما به عنوان انسان‌های گناهکار، مستحق مرگ هستیم. با این وجود، عیسی که بی عیب و کامل است - کسی که هیچ مکرری در زبانش نیست (اول پطرس باب ۲ آیه ۲۲) - به جای ما مُرد. در آن مبادله، ما نقشه نجات را داریم.

بار دیگر آیات ۱ تا ۱۲ با اشعیا را بخوانید. این آیات درباره عذاب عیسی در

حالی که به رنج افتاده نقشه نجات را برای ما عملی میکرد، چه می‌گویند؟ این در مورد سرشت خدا به ما چه می‌گوید؟

«شیطان با وسوسه‌های شدیدش، قلب عیسی را فشرد. نجات دهنده نمی‌توانست از داخل قبر بیرون را ببیند. امید به او، بیرون آمدن از قبر را بعنوان یک ظفرمند منادی نگردید یا اینکه فدیة او نزد پدر مقبول گردیده یا خیر. او هراس داشت که گناه چنان برای خدا موهن باشد، که جدایی ایشان ابدی باشد. مسیح غم و اندوه گناهکاری را حس نمود گویی که در رحمت دیگر بر نژاد گناهکار گشوده نمیشود. این احساس گناه بود که خشم خدا را بر او به عنوان جایگزین بشر وارد کرد، جامی که نوشید را تلخ نمود و قلب پسر خدا را شکست.» - الن جی. وایت، آرزوی اعصار صفحه ۷۵۳. Ellen G. White. The Desire of Ages, p. 753

پاسخ به آنچه مسیح برای ما تحمل نمود، چه باید باشد؟ ما چگونه باید از الگوی او همانطور که آیه ۲۱ باب ۱ اول پطرس می‌گوید، پیروی کنیم؟

۱۶ مه

سه شنبه

قیام عیسی از مرگ

اول پطرس باب ۱ آیات ۳، ۴، ۲۱ و باب ۳ آیه ۲۱، یوحنا باب ۱۱ آیه ۲۵، فیلیپیان باب ۳ آیات ۱۰ و ۱۱ و مکاشفه یوحنا باب ۲۰ آیه ۶ را بخوانید. این آیات به چه امید بزرگی اشاره می‌کنند و چه مفهومی برای ما دارد؟

همانگونه تا کنون دیده‌ایم، نامه اول پطرس خطاب به کسانی است که بدلیل ایمانشان به عیسی رنج می‌کشند. پس بالاخص بجاست که پطرس درست در ابتدای نامه‌اش، توجه خوانندگان را به امیدی که در انتظارشان می‌باشد، جلب می‌کند. همانطور که او می‌گوید، امید یک مسیحی، یک امید زنده و پویاست، دقیقاً به این دلیل که امیدی است که بر پایه رستخیز عیسی می‌باشد (اول پطرس باب ۱ آیه ۳). بواسطه رستخیز عیسی، مسیحیان می‌توانند چشم براه میراثی در ملکوت باشند که فساد و تباهی در آن نیست (اول پطرس باب ۱ آیه ۴). به عبارت دیگر، مهم نیست شرایط تا چه میزان بد بشود، به چیزی که در پایان در انتظاران است، بیاندیشید.

در واقع، قیام عیسی از مرگ اطمینان می‌دهد که ما نیز می‌توانیم از مرگ قیام کنیم (اول قرن‌تیان باب ۱۵ آیات ۲۰ و ۲۱). همانگونه که پولس آن را بیان می‌کند، «اگر ایمان شما زنده نشده ایمان شما نیز بی‌فایده است و هنوز زیر محکومیت گناهانتان هستید» (اول قرن‌تیان باب ۱۵ آیه ۱۷). اما از آنجایی که عیسی از مرگ برخاسته است، نشان داده است که خود، قدرت دارد تا بر مرگ ظفر یابد. بنابراین، امید مسیحی ریشه در واقعه تاریخی قیام مسیح دارد. رستاخیز او اساس و بنیان امید ما در پایان زمان می‌باشد. پس بدون قیام مسیح امید ما بر چه پایه ای میتواند استوار باشد؟ همه کارهایی که مسیح برای ما انجام داد، در وعده رستاخیز به اوج می‌رسد. بدون آن، ما چه امیدی داریم، بخصوص که می‌دانیم برخلاف عقیده رایج مسیحی، مردگان در خوابی عاری از هوش در قبر قرار دارند. «مرگ برای مسیحیان مانند خواب می‌ماند، دوره‌ای از سکوت و تاریکی. زندگی با مسیح در خدا نهفته است و چون مسیح که زندگی ماست ظاهر شود، آنگاه شما هم با وی در جلال ظاهر خواهید شد» [یوحنا باب ۸ آیات ۵۱ و ۵۲، کولسیان باب ۳ آیه ۴] ... با آمدن دوباره او، تمامی عزیزانی که در مرگ خفته اند با شنیدن صدای او پا به حیات شکوهمند و ابدی خواهند گذاشت.» - الن جی. وایت، آرزوی اعصار صفحه ۷۸۷.

The Desire of Ages, p. 787

به قطعیت آشکار مرگ بیان‌دیشید. بسیار خشن، غیر قابل‌گذشت و واقعی است. پس چرا وعده رستاخیز برای ایمان‌مان و هر آنچه باور داریم و برایش امید دارید، اهمیت دارد؟

۱۷ مه

چهارشنبه

عیسی به عنوان مسیح موعود

همانطور که پیش‌تر دیدیم، یکی از اساسی‌ترین نقاط عطف رسالت عیسی در این گره خاکی زمانی بود که پطرس در پاسخ پرسش درباره هویت او، گفت: «تویی مسیح، پسر خدای زنده!» (متی باب ۱۶ آیه ۱۶). واژه مسیح (christos در زبان یونانی) به معنی «مسح شده» و «مسیح موعود» می‌باشد؛ که معادل آن در زبان عبری (مِشَا یا mashiyach است. از واژه ریشه‌ای به معنی «مسح و تدهین کردن» آمده است و در بخش‌های مختلفی از عهد قدیم بکار برده شده بود. (حتی در جایی برای اشاره به کورش پادشاه بکار رفته [اشعیا باب ۴۵ آیه ۱ را ببینید]). بنابراین، هنگامی که پطرس، عیسی را مسیح خواند، از واژه‌ای استفاده کرد که در اوج کمال بود که از کلام عبری برگرفته شده بود.

آیات زیر از عهد قدیم که واژه (مسایاه) مسیح موعود یا مسح شده را بکار می‌برند ،
بخوانید. محتوای متن چه چیزی درباره مفهوم آن به ما تعلیم می‌دهد؟ پطرس هنگامی
که عیسی را (مسایاه) مسیح موعود خواند، چه درکی از معنای آن داشت؟

- مزامیر باب ۲ آیه ۲ _____
مزامیر باب ۱۸ آیه ۵۰ _____
دانیال باب ۹ آیه ۲۵ _____
اول سموئیل باب ۲۴ آیه ۶ _____
اشعیا باب ۴۵ آیه ۱ _____

اگرچه پطرس توسط خداوند الهام یافته بود تا عیسی را مسیح موعود اعلام نماید (متی
باب ۱۶ آیات ۱۶ و ۱۷)، بدون تردید او خود مفهوم کامل آن را نمی‌دانست. او متوجه نشد
که مسیح موعود دقیقاً چه کسی بود، چه کاری باید انجام می‌داد و احتمالاً مهم‌تر از همه،
چگونه آن را انجام می‌داد.

در این فقدانِ درک، پطرس تنها نبود. نظریات بسیار متفاوتی در بین بنی اسرائیل
در خصوص مسیح موعود وجود داشت. کاربردهای عبارت مسیح موعود یا مسح شده
در آیات بالا، به خودی خود تصویر کاملی ارائه نمی‌دهند، هر چند بیشترین چیزی که
پیشاپیش از آن خبر می‌دهند در نهایت از مسایاه و کاری است که انجام خواهد داد.
آیه ۴۰ باب ۷ یوحنا برخی از چیزهایی را که در مورد مسیح موعود انتظار می‌رفت
، آشکار می‌کند: او از نسل داود و از شهر بیت لحم خواهد بود (اشعیا باب ۱۱ آیات ۱ تا
۱۶، میکا باب ۵ آیه ۲). آن‌ها این بخش را درست متوجه شده بودند. هر چند در تصور
عمومی، یک مسیح موعود از نسل داود همان کاری را خواهد کرد که داود به آن مبادرت
ورزید یعنی دشمنان یهود را شکست خواهد داد. آنچه که هیچ کس انتظار وقوع آن را
نداشت، مسیح موعودی بود که توسط رومیان مصلوب بشود.
البته قبل از زمانی که پطرس رساله های خود را نوشت درک شفافتری نسبت به عیسی
بعنوان مسایاه یا مسیح موعود یافته بود (او ۱۵ بار در اول و دوم پطرس ، عیسی را مسیح
خوانده است) و تمام آنچه را برای بشر به انجام خواهد رسانید.

۱۸ مه

پنجشنبه

عیسی، مسح شده از ملکوت

پطرس نه تنها می‌دانست که عیسی مسیح موعود بود، بلکه او مولا و سرور نیز هست.
یعنی پطرس در زمان نگارش این رساله‌ها، می‌دانست که مسیح موعود، شخص خدا بود. اگرچه
عنوان «مولا و سرور» می‌تواند معنای دنیوی هم داشته باشد، اما همچنین می‌تواند اشاره

واضحی به الوهیت باشد. پطرس در اول پطرس باب ۱ آیه ۳ و دوم پطرس باب ۱ آیات ۸، ۱۴ و ۱۶، از عیسی به عنوان مسایاه، مسیح، مولا و سرور و بعنوان خدا نام می‌برد. پطرس مانند سایر نویسندگان کتاب مقدس، رابطه میان عیسی و خدا را با واژگان پسر و پدر توصیف می‌کند. برای مثال، «متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح» (اول پطرس باب ۱ آیه ۳؛ با اول پطرس باب ۱ آیه ۱۷ مقایسه شود). عیسی به عنوان پسر محبوب توصیف شده است (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۷) و بخشی از اقتدار عیسی به عنوان سرور و مقام آسمانی‌اش از این رابطه مخصوصی که با خدای پدر دارد، ناشی می‌شوند.

دوم پطرس باب ۱ آیه ۱، یوحنا باب ۱ آیه ۱ و یوحنا باب ۲۰ آیه ۲۸ را بخوانید. این آیات درباره الوهیت عیسی به ما چه چیزی می‌گویند؟

آیه ۱ باب ۱ دوم پطرس می‌گوید، «خدای ما و نجات دهنده ما عیسی مسیح.» در نسخه اصلی به زبان یونانی، حرف تعریف دقیقاً یکسانی برای خدا و نجات دهنده بکار برده شده است. این از نظر دستور زبان بدین معنی است که «خدا» و «نجات دهنده» اشاره به عیسی دارند. پس آیه ۱ باب ۱ دوم پطرس در کتاب عهد جدید بطور خیلی واضح بر الوهیت کامل عیسی دلالت دارد.

از آنجایی که نخستین مسیحیان در درک عیسی مشکل داشتند، بتدریج شواهد عهد جدید را در کنار هم قرار دادند. پدر، پسر و روح القدس در نوشته‌های پطرس، مجزا هستند (برای مثال، پدر/پسر: اول پطرس باب ۱ آیه ۳، دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۷؛ روح القدس: اول پطرس باب ۱ آیه ۱۲، دوم پطرس باب ۱ آیه ۲۱)، درست همانطور که در دیگر بخش‌های عهد جدید چنین است. با این وجود، در عین حال، عیسی نیز همچون روح القدس کاملاً الهی به تصویر کشیده شده است. با گذشت زمان و پس از مباحثات بسیار، کلیسا اصل تعلیماتی (فقهی) تثلیث را قوام بخشیده تا بتواند سرّ جوهره و هسته الوهیت را تشریح نماید. ادونتیست‌های روز هفتم، اصل فقهی (تعلیماتی) تثلیث را در زمره ۲۸ اصل بنیادین اعتقادی خود گنجانیده اند. بنابراین، در رساله‌های پطرس، تصویر روشنی از عیسی نه تنها به عنوان مسیح موعود بلکه به عنوان شخص خدا، می‌بینیم.

وقتی که به زندگی و مرگ عیسی می‌اندیشید و متوجه می‌شوید که او خدا بود، این درباره نوع خدایی که ما به او خدمت می‌کنیم و دلیل اینکه باید او را دوست بداریم و به او محبت کنیم، به ما چه می‌گوید؟ پاسخ‌های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

تفکری فراتر: «منطقی به نظر می‌رسد که با «مسیح موعود»، آغاز کنیم، زیرا کلیسای مسیحی نامش را به معادل یونانی Christos مدیون است، «مسح شده». واژه عبری با تصویر نجات دهنده که یهودیان منتظرش هستند و نماینده خدا در آغاز عصر جدیدی برای قوم خدا خواهد بود، مرتبط می‌شود. هر دو واژه یونانی و عبری از ریشه ای به معنی «تدهین کردن» برگرفته شده‌اند. بدیهی است که نویسندگان عهد جدید با «مسیح» خواندن عیسی، او را بعنوان شخصی در نظر گرفته بودند که برای انجام وظیفه ای خاص برگزیده شده است.

عنوان مسیح Christos بیش از ۵۰۰ بار در عهد جدید بکار رفته است. اگر چه بیش از یک مفهوم از مسیح در میان معاصران زمان عیسی وجود داشت، به طور کلی تایید شده است که یهودیان قرن اول به این نتیجه رسیده بودند که به مسیح موعود به عنوان فردی بنگرند که دارای رابطه ای ویژه با خداست. او در پایان زمان طلوع خواهد نمود هنگامی که ملکوت خدا برپا گردد. او کسی خواهد بود که خدا در طول تاریخ قوم خویش را رهایی بخشد. عیسی عنوان «مسیح» را پذیرفت، اما کاربرد آن را تشویق نکرد؛ زیرا که این عبارت مفهوم ضمنی سیاسی داشت که به کار بردن آن را دشوار می‌کرد. اگرچه عیسی برای توصیف مأموریتش تمایلی به استفاده از آن در ملاء عام نداشت، پطرس (متی باب ۱۶ آیات ۱۶ و ۱۷) و زن سامری (یوحنا باب ۴ آیات ۲۵ و ۲۶) را برای بکار بردن این عبارت مذمت ننمود. او خود می‌دانست که مسیح موعود است، همانطور که در گزارش مرقس از سخنان عیسی دیده میشود: «هر که شما را از اینرو که از آن مسیح هستید آب بنوشاند هر آینه بشما میگویم اجر خود را ضایع نخواهد کرد.» - کتاب مقدس تفسیری ادونتیستهای روز هفتم جلد ۱۲ صفحه ۱۶۵.

The SDA Bible Commentary, vol. 12, p. 165

سوالاتی برای بحث

۱. آیات ۱ تا ۱۲ باب ۵۳ اشعیا را بخوانید. بر طبق این آیات، عیسی برای ما چه کاری انجام داده است؟ جزئیات کاری که او به جای ما انجام داده است را بنویسید. ما به چه روش‌هایی می‌توانیم به وضوح در این آیات ایده عیسی به عنوان جایگزین خودمان را ببینیم؟ چرا ما به او به عنوان جایگزین خود نیاز داریم؟

۲. در طول تاریخ، بعضی‌ها از کتاب مقدس سوء استفاده کرده و وعده زندگی پس از مرگ داده اند تا مردم را تحت ظلم و جور خود قرار دهند. خوب، آری، زندگی شما در اینجا و اکنون دشوار است، اما تنها بر آنچه که خدا به ما در بازگشت عیسی وعده داده است، تمرکز کنید. از آنجایی که این حقیقت موجود در کتاب مقدس مورد سوء استفاده قرار گرفته است، بسیاری ایده زندگی پس از مرگ مبتنی بر اعتقادات مسیحیان را انکار می‌کنند؛ در عوض، ایشان آن را به عنوان اقدامی توسط برخی از مردم برای مخالفت با دیگران می‌بینند. شما به این اتهام چگونه پاسخ می‌دهید؟

۳. نظر خود را در خصوص الوهیت مسیح و آنچه که درباره شخصیت خدا به ما می‌گوید در کلاس مرور کنید. چرا الوهیت او و آنچه که در مورد خدا برایمان آشکار می‌سازد، مزده خوبی است؟